

V rámci celoroční činnosti DSK Motýlek se koná další z výletů vlastivědného cyklu:

„Památná místa naší země a našich dějin“

V letošním roce pokračujeme i přes nelehkou situaci s výlety po krásách naší země s připomenutím historie ať už bájně nebo skutečné, blízké nebo vzdálené. Vzhledem k 80. výročí jednoho z největších činů českého národa, jsem zařadil výlet – ve větší vzdálenosti od Prahy, ale s dobrým vlakovým spojením. Z historického hlediska se jedná o zvlášť **významné pietní místo**, a tak věřím, že se výletu zúčastníte. Je možné dle vlastních úvah navštívit toto místo i autem.

výlet „Ležáky“

V pátek 27. 5. uplynulo 80 let od atentátu na snad největší **německou zrůdu Reinharda Heydricha** a to skupinou největších československých hrdinů parašutistů, za velkého přispění mnoha rodin domácího odboje. Za všechny bych jmenoval rodinu Moravcových.

Sled nejdůležitějších událostí té doby lze shrnout následovně:

- **27. 5. 1942** – atentát na Reinhardta Heydricha,
- **10. 6. 1942** – vyvraždění a vypálení Lidic,
- **18. 6. 1942** – statečný odpor nedostatečně vyzbrojených sedmi československých parašutistů v pravoslavném chrámu sv. Cyrila a sv. Metoděje v Resslově ulici, proti stonásobné přesile plně vyzbrojených Němců,
- **24. 6. 1942** – vyvraždění a vypálení Ležáků

Vzhledem k tomu, že od dnešního dne probíhá řada výstav (3 venkovní výstavy) a akcí k této události, známé pod názvem „Heydrichiáda“, doporučuji všem, aby se jich zúčastnili. Vezměte své děti a vnoučata a navštivte zmíněná místa.

Uctěte památku všech statečných lidí, kteří riskovali a položili své životy.

Nezapomeňte nikdy jména sedmi parašutistů **Jan Kubiš, Jozef Gabčík, Adolf Opálka, Josef Valčík, Jan Hrubý, Josef Bublík a Jaroslav Švarc**.

Já sám mám osobní vztah k **Lidicím**, protože maminka mého dědečka pocházela z Lidic, z rodiny kovářů Kotmelů a dědečkův bratranec Štěpán Kotmel byl popraven u zdi Horákova statku. Jeho tetu Marii Kotmelovou pak Němci zavraždili v koncentračním táboře Ravensbrücku. Nejhrůznější byl osud lidických dětí, kdy s výjimkou osmi, které byly dány k poněmčení, **ostatních 81 dětí bylo odvezeno do polského Chelmnu, kde je němečtí nacisté s největší pravděpodobností hromadně zplynovali v nákladních vozech.**

Nicméně všechna tato pietní místa budou v den výročí asi přeplněná a navíc je můžete navštívit sami a tak bych rád uctil **památku obyvatel Ležáků**, které jsou tak trochu ve stínu Lidic, stejně jako byl dělník Václav Sedláček ve stínu Jana Opletala nebo Jan Zajíc ve stínu Jana Palacha.

Výlet k památníku Ležáky se koná v sobotu dne **25. 6. 2022** dle následujícího programu:
Sraz je v železniční stanici Praha-Hlavní nádraží v 7:30. (Pokud se to bude někomu hodit, může nastoupit i dříve ve stanici Praha-Vršovice 7:34 nebo později 7:48 ve stanici Praha-Libeň)

Tam vlakem ze stanice Praha-Hlavní nádraží do žst. Pardubice hl.n. a dále do zastávky Vrbatův Kostelec

R 865 Svitava

- Praha hl.n. 7:42
- Pardubice hl.n. 8:55

Os 95423 / 5333

- Pardubice hl.n. 9:03
- Vrbatův Kostelec 9:48

Ze zastávky Vrbatův Kostelec pak cca po 4,2 km dojdeme k památníku obce **Ležáky**.

Zpátky pak jinou cestou dlouhou cca 7 km do zastávky Horka u Chrudimi. Na celkem 11 – 12 km trasu je celkem zhruba 6,5 hodiny.

Cesta zpět pak bude ze zastávky Horka u Chrudimi

Os 5346

- Horka u Chrudimi 16:21
- Pardubice hl.n. 17:03

R 864 Svitava

- Pardubice hl.n. 17:09
- Praha hl.n. 18:19

Účastnit se mohou všichni, ale **děti na výlet mohou jen v doprovodu rodičů nebo se souhlasem rodičů v doprovodu jiné osoby starší 18 a mladší 81 let.**

Vezměte si sebou: dobré oblečení (hlavně dobrou obuv), jídlo, pití a peníze na jízdenky a vstupné.

Výlet k pietnímu místu se koná za každého počasí. Výlet je ryze dobrovolný. Výlet má na starosti děda Pavel HAT Tikman a koná se pod záštitou prezidenta SK HARMONY Pavla Horáka.

Jinak jak jsem psal už v úvodu, protože tento výlet je návštěvou pietního místa, je možné jet i autem (jak, kdo chce). Předpokládám, že u památníku bychom byli v 11:00 hod.

Kontakt: pavel.tikman@sudop.cz +420 605 229 022

Ležáky

Ležáky (německy Ležak, od roku 1939 Lezaky) byla osada na Chrudimsku, která byla 24. června 1942, 14 dní po vyhlazení Lidic v důsledku heydrichiády vypálena a její obyvatelé zavražděni nacisty jako odplata za to, že v ní byla ukrývána vysílačka Libuše parašutistické skupiny Silver A, která spolupracovala na atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha.

Časně odpoledne byly Ležáky obklíčeny a obyvatelé shromážděni a převezeni do Pardubic, kde bylo 33 dospělých pozdě večer zastřeleno. **Jedenáct dětí bylo odesláno do plynových komor a jen dvě dány na převýchovu do Německa, odkud se po válce vrátily.**

Osadu Ležáky tvořilo osm domů seskupených na pravém břehu říčky Ležák, patřících k Habrovči, tehdy části obce Louka (dnes sloučeno do obce Vrbatův Kostelec), a sousedící Švandův mlýn na levém břehu, patřící k Dachovu, části obce Miřetice. Po válce nebyly Ležáky obnoveny, ale na jejich místě vznikl památník, který tvoří vyznačené půdorysy původních budov a pietní místo.

Paralela Hitler – Putin

V roce 1938 žilo v Německu téměř **70 miliónů obyvatel** z toho členů NSDAP bylo v roce **1931 – 800 tisíc**, v roce **1934 – 3 milióny** a v roce **1939 – 8 miliónů**.

V roce 1933 Hitlera podporovala téměř polovina (44 %) voličů.

Posléze stejně jak za komunistů 99,999 %. A ještě po válce, po prohrané válce, když dělali v Německu v r. 1947 průzkum by Hitlera volilo 30% obyvatel.

V dokumentárním pořadu české televize „**Hitlerův lid**“ byla ukázka jak Němci ani po válce neodsuzovali, že byli Židé vyhnáni a byl jim zabaven majetek, a jen zhruba třetině vadilo, že byli židé zavírání a zabíjeni v koncentračních táborech. Když američtí vojáci vodili civilní obyvatele po koncentračním táboře, aby viděli na vlastní oči ta zvěrstva, tak to vadilo jen asi polovině z nich.

Nacismus nerušil soukromé vlastnictví a byl od začátku podporován německými velkopřemyslníky. Soukromé firmy měly čerpat velké zisky i z de facto zavedeného otrokářství. S nacismem spolupracovali a sympatizovali také zahraniční multimilionáři, jako například Henry Ford, kteří mu vyjadřovali dlouhou dobu otevřenou podporu. Mnoho dnešních velmi známých soukromých firem (Siemens, Krupp, AEG, I. G. Farben atd.) získalo svou velkou pozici soukromým podnikáním v nacistickém Německu.

Byli samozřejmě i vynikající Němci jako spisovatelé E. M. Remarque, bratři Heinrich a Thomas Mann, nebo herečka Marlene Dietrich, kteří od samého začátku bojovali proti válce. Bylo by zajímavé zjistit, zda dnešní Němci vzpomínají na tyto bezvadné lidi nebo radši na příslušníky NSDAP nebo Wehrmachtu.

Naproti tomu **Čechoslováků bylo v roce 1938 necelých 10 milionů** z 15 miliónů obyvatel. Ze všech stran obklopených Němci, opuštěných všemi spojenci. A to v českém pohraničním obranném pásmu žilo víc než 3 miliony Němců, z nichž většina podporovala Hitlera a jeho připojení Sudet k říši.

Heydrich od září 1941 do května 1942 za 8 měsíců svého působení v Praze celkově zatknul na 5 000 příslušníků odboje a na **500 nechal popravit**. Přijel do Prahy s konkrétním plánem na likvidaci českého národa. Na tzv. konečné řešení české otázky. Jeho věta „Nechci se pokoušet starými metodami poněmčít tento český ksindl“, mluví za vše. Není pochyb o tom, že to byl jediný možný cíl parašutistů za pomoci domácího odboje. I když to po atentátu **stálo život na 1 600 hrdinů**, mužů, žen i dětí.

Statečných příslušníků odboje bylo mnohem víc než zrádců a kolaborantů. A to i ve srovnání s jinými státy Evropy té doby. Nejsem si jistý, zda by totéž platilo i v dnešní době.

Stejně tak i když je to neuvěřitelné **je v dnešní době v části Evropy diktátor**, kterého volila většina obyvatel, kterého podporují jako před 90 lety v Německu velkopřemyslníci, tak v dnešním Rusku tzv. oligarchové. A Putin z fleku změní zákony zaručující mu doživotní vládu.

Ale stejně tak jako v Německu před 80 lety je i v dnešním Rusku spousta statečných lidí, kteří nesouhlasí s okupací, válkou a vražděním. Mnoho z nich už Putin pozavíral.

Co mají diktátoři společné – lžou, kradou a vraždí. Nezáleží jim na lidech a to ani na vlastních. Je nejen neuvěřitelné, že se nezastaví před vraždami i dětí, ale hlavně, že tyto zrůdy mají podporovatele i v civilizovaném světě.

Mnoho už bylo řečeno a řada lidí to zná lépe než já. V současné době je už možné vidět dokumentární výstavy, filmy i knihy, z nichž ze všech bych chtěl uvést **spisovatele Jaroslava Čvančaru**, který toto smutné období našich dějin velmi dobře popsal.

Vzhledem k tomu jak nenávislně se chovali Němci i k tělům našich parašutistů (hromadný hrob těl, odvezení uříznutých hlav do Německa), měla by po 80 letech česká politická reprezentace udělat vše proto, aby jejich ostatky i ostatních hrdinů, spočinuly v důstojném hrobě.

Doporučuji vidět film „**Člověk proti zkáze**“ o Karlu Čapkovi, byť byl natočen v r. 1989, je velmi dobrý. Tam v rozhovorech **Karla Čapka s ostatními spisovateli „tzv. pátečníky“ a s T. G. Masarykem** jsou krásné myšlenky, které lépe vystihují ohrožení demokracie a civilizace, než bych to popsal já. A i v nich je vidět ta **paralela německého diktátora Hitlera s dnešním ruským Putinem**.

Karel Čapek: „Lidé volili Hitlera dobrovolně a to včetně intelligence, stačilo jim, že se jich pohromy netýkaly, že byly zaměřeny především na německé židy. Kde byli ti kulturní lidé v Německu, když ten kaprál začal pálit knihy a začal stavět koncentráky. To je zrada vzdělanců. Vzdělaný člověk musí být neústupný v té kategorii, která ho odlišuje od primitiva.“

K.Č.: „Mohou obyčejní, prostí lidé zabránit válce, postavit se diktátorovi?“

T.G.M.: „Obávám se, že nikoliv, pokud se nechtějí dostat rovnou do kriminálu.“

Ale otázka by měla znít jinak, co můžeme udělat my, aby ty diktátorské boty nevstoupily do naší země.“

T.G.M.: „Demokracie má své chyby, protože občané mají své chyby, musíme překonávat ty chyby a ne překonávat demokracii.“

Demokracie není panováním, nýbrž prací k zabezpečení spravedlnosti. A spravedlnost je matematika humanity.“

K.Č.: „Demokracie umožňuje každému občanu podruhé nevolit politika, který se neosvědčil, to je základní vlastnost demokracie, to je hraniční kámen demokracie.“

K.Č.: „Člověk je buď dobrý nebo špatný, chytrý nebo hloupý.“

Vladislav Vančura: „A tisíc hloupých to je dav, co ušlapal moudrého Galéna.“

K.Č.: „Jestliže někdo hodí kámen do okna, nebo jde na ulici někomu rozbít hlavu, to mi připadá, že lidi jsou hlupáci.“

V.V.: „Otázka je, zda dav a lid je totéž.“

K.Č.: „Obávám se, že je to totéž, je to jen otázka vůdců. Až Hitler vykročí ze Sudet na Prahu, bude do nás střílet německý dav nebo německý lid?“

Národ, který nezná svou minulost, je odsouzen k tomu, ji prožít znova.

